

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 125 din 23.02.2022

Dosar nr.: 721/2021

Petiția nr.: 8176/22.12.2020

Petent:

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: prevederile art. 7, pct. 3 din O.U.G. nr. 59/2017 prin care se plafonează pensia sunt considerate a fi discriminatorii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Ministerul Afacerilor Interne cu sediul în București, Piața Revoluției, nr.1A, sector 1

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare, prin adresele nr. 6575/16.09.2021, respectiv nr. 6940/16.09.2021.

4. Părțile au fost citate cu respectarea măsurilor impuse de starea de alertă (filele 8-10 din dosar), prin comunicarea unor adrese în care se preciza posibilitatea părților de a-și exprima acordul în sensul trimiterii punctelor de vedere în scris, iar părții reclamate i-a fost comunicat un exemplar al petiției în vederea posibilității formulării apărărilor. În citații a fost **invocată din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în concordanță cu Decizia Curții Constituționale a României nr. 997/07.10.2008.**

5. Partea reclamată a formulat în scris punctul de vedere și l-a depus la dosar. (adresa nr. 7732/14.10.2021, filele 11 – 17 la dosar)

6. Punctul de vedere depus de partea reclamată a fost comunicat petentului în vederea depunerii de concluzii scrise (fila 18 din dosar) prin adresa nr. 9206/07.12.2021. Petentul nu a depus concluzii scrise la dosar.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

7. Prin adresa nr. 6575/02.09.2021 petentul reclamă faptul că prin prevederile art. 7, pct. 3 din O.U.G. nr. 59/2017 care modifică Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, se plafonează plata pensiei nete cuvenite, la media salariilor nete din perioada aleasă, se constată că această plafonare creează o situație la discriminare prin taxarea dublă a pensiei cuvenite în sensul că pensia brută este impozitată cu 10%, iar pensia netă rezultată mai este taxată încă o dată prin plafonarea prevăzută de articolul mai sus indicat, în condițiile în care nicio altă categorie de pensionari de stat sau ieșiți la pensie în urma unor legi speciale nu au pensia netă plafonată.

8. Se consideră că **diferențierea se face între pensionarii M.A.I. care au ieșit la pensie după data de 01.09.2017 și cei ieșiți anterior la pensie**, prin impozitare și suprataxare a pensiei rezultate (în sensul că pensia brută este impozitată cu 10 %, iar pensia netă rezultată mai este taxată, reducându-se semnificativ quantumul pensiei); de asemenea, se mai face o diferențiere și față de alte categorii de pensionari, a căror pensie brută este taxată doar prin impozitarea cu 10% și nu este urmată de o plafonare, chiar dacă această pensie depășește media salariilor nete din perioada calculată pentru stabilirea pensiei (Aviație, Curtea de Conturi, Magistrați, etc.)

Susținerea Ministerului Afacerilor Interne

9. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată invocă **excepția necompetenței materiale a C.N.C.D., întrucât prin situația de fapt expusă sunt sesizate aspecte privind modalitatea de stabilire a quantumului pensiei petentului, elemente ce țin de interpretarea și aplicarea actelor normative, atribute ce intră în competența instanțelor de judecată.**

10. De asemenea, **partea reclamată consideră relevante prevederile Deciziei Curții Constituționale a României nr. 997/07.10.2008.**

11. De asemenea, în considerarea celor prezentate partea reclamată susține condițiile în care dreptul la pensie a fost stabilit potrivit dispozițiilor legale în vigoare, comparația cu anumite quantumuri ale pensiilor stabilite altor persoane, în alte perioade de timp, nu este rezonabilă, deoarece dreptul la pensie este unul individual, care caracterizează nu numai situația veniturilor și a vechimii, ci și aplicarea prevederilor legale diferite în succesiunea cronologică în care acestea s-au aflat în vigoare, prin urmare petentul și beneficiarii la care se raportează **nu se află în situații comparabile.** (fila 16 la dosar)

V. Motivele de fapt și de drept

Legislație și principii

12. Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008 arată următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii

și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

13. Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31

(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32. Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

14. Conform art. 18 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”

15. Având în vedere atât decizia Curții Constituționale, cât și prevederile O.G. nr. 137/2000, în situațiile în care se sesizează caracterul discriminatoriu al unor norme juridice cu valoare de lege, CNCD a instituit practica de a admite excepția de necompetență materială, întrucât doar Curtea Constituțională poate analiza dacă o lege este sau nu discriminatorie, și de a emite un punct de vedere privind respectiva legislație, având în vedere art. 18 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

16. Obiectul petiției se referă la caracterul discriminatoriu al prevederilor art. 7, pct. 3 din O.U.G. nr. 59/2017 care modifică Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

17. Ordonanțele de urgență ale guvernului sunt norme juridice cu valoare de lege, ele pot fi analizate de către Curtea Constituțională.

18. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială bazată pe Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008.

PUNCT DE VEDERE

19. Colegiul director este de opinie că prevederile art. 7, pct. 3 din O.U.G. nr. 59/2017 care modifică Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat nu creează o situație discriminatorie în sensul că nu sunt situații comparabile *între pensionarii M.A.I. care au ieșit la pensie după data de 01.09.2017 și cei ieșiți anterior, precum și față de celelalte categorii de pensionari (Aviație, Curtea de Conturi, Magistrați, pensii civile, etc) fiindu-le aplicabilă legislația în vigoare la momentul ieșirii la pensie.*

20. Potrivit art.VII alin.3, Art. 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

“la stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei”.

21. Petentul consideră că prin acest articol se creează o discriminare prin dubla taxare a pensiei cuvenite în sensul că pensia brută este impozitată cu 10%, iar pensia netă rezultată mai este taxată încă o dată prin plafonarea prevăzută de art.VII pct.3 din O.U.G. nr. 59/2017 care modifică Legea nr. 223/2015, în condițiile în care nicio altă categorie de pensionari de stat sau ieșiți la pensie în urma unor legi speciale nu au pensia netă plafonată, iar prin această plafonare i se reține o sumă considerabilă din pensia cuvenită.

22. Petentul consideră o situație discriminatorie între pensionarii M.A.I. care au ieșit la pensie după data de 01.09.2017 și cei ieșiți anterior la pensie prin impozitare și suprataxare a pensiei rezultate în sensul că pensia brută este impozitată cu 10%, iar pensia netă rezultată este din nou taxată prin această plafonare reducându-se astfel semnificativ cuantumul pensiei.

23. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

24. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

25. În speță, petentul apreciază că este discriminat cu privire la faptul că prin prevederile art. 7, pct. 3 din O.U.G. nr. 59/ se plafonează pensia și se creează o discriminare prin dubla taxare a pensiei cuvenite în sensul că pensia brută este impozitată cu 10%, iar pensia netă rezultată mai este taxată încă o dată prin plafonarea prevăzută de art.VII pct.3 din OUG 59/2017 care modifică Legea 223/2015, în condițiile în care nicio altă categorie de pensionari de stat sau ieșiți la pensie în urma unor legi speciale nu au pensia netă plafonată, iar prin această plafonare i se reține o sumă considerabilă din pensia cuvenită.

26. Colegiul director este de opinie că ***nu sunt situații comparabile între pensionarii M.A.I. care au ieșit la pensie după data de 01.09.2017 și cei ieșiți anterior, precum și față de celelalte categorii de pensionari (Aviație, Curtea de Conturi, Magistrați, pensii civile, etc) fiindu-le aplicabilă legislația în vigoare la momentul ieșirii la pensie.***

27. Din analiza obiectului solicitării petentului raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile, nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Prin urmare, precizăm că emiterea acestui punct de vedere, fără forță juridică obligatorie, reprezintă o opinie cu caracter de îndrumare, nu presupune parcurgerea procedurii specifice, potrivit art. 20 din O.G. nr. 137/2000 și, în consecință, nici emiterea unui act cu caracter administrativ jurisdicțional.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință.

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială bazată pe Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008. conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor;
2. O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 23.02.2022 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, HALLER István – Membru, DIACONU Adrian – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MARIA Moța – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD**

Redactat la data de 05.04.2022

Motivele de fapt și de drept: P.C.S./F.V.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.